

VPRAŠANJE PREŽIVETJA

MARKO KREMŽAR

Kadar se dotakne človek v pogovoru z rojaki vprašanj, ki so v zvezi z upadanjem rojstev v Sloveniji, naleti navadno na dva odgovora. Eden je nekoliko nejevoljna zavrnitev, da stvar ni tako tragična, ker se bo slej ko prej statistični kazalec obrnil spet v pozitivno smer; drugi odgovor pa spremlja malodušna kretanja, da je pač tako po vsej Evropi in se ne da v tem pogledu ničesar storiti. Seveda so tudi taki, ki jih stvar skrbi, a gola zaskrbljenost položaja ne spremeni. Če smo pred dobrimi petimi leti presojali, da imamo za spremembo demografskih tendenc še obdobje ene generacije, se je zdaj ta rok že skrčil. Skrajni čas je, da preidemo od zaskrbljenosti k dejanjem.

Znano je, da družbe v katerih se rodi letno na ženo nad 2,1 otroka rastejo in da pričnejo izumirati, če padejo pod to statistično mejo. Potemtakem smemo reči, da z 1,4 otroka na ženo, kar je zdaj evropsko povprečje, večina evropskih narodov izumira. Če se razne demografske prognoze ne motijo, bo v naslednjih štirih desetletjih na svetu npr. triindvajset milijonov Nemcev manj, kot jih je danes, prav tako bo okrog dvajset milijonov manj Italijanov in nad trideset milijonov manj Rusov. Glede Slovencev računi mednarodnih uradov predvidevajo, da nas bo, če se dosedanje število rojstev ne zveča, leta 2050 le še en milijon štiristo tisoč. Če pa pogledamo sestavo bodoče slovenske demografske piramide vidimo, ne le, da bo čez slabih petdeset let od predvidenega prebivalstva večina že prekoračila dobo rodnosti, ampak da se bo število rodne zmožnega prebivalstva dramatično skrčilo že okrog leta 2025. To pomeni, da med tem, ko omenjeni narodi v istem časovnem razmaku kljub osipu članov še ne bodo izgubili kritične mase, ki jim bo eventualno omogočala ponovni demografski vzpon, to v našem primeru ne bo več mogoče. Slovenci ne smemo in ne moremo čakati, da se spremeni 'evropski demografski trend'. Za nas se bo v poldrugem desetletju, ki je pred nami, odločalo o narodnem preživetju.

Najprej si bodimo na jasnem, da pri upadanju in naraščanju prebivalstva ne obstajajo kake socialne ali zgodovinske nujnosti, ker so rojstva odvisna od vrste osebnih odločitev. Če bo naš narod izumrl to ne bo posledica neobvladljivih zunanjih posegov, temveč svobodne volje Slovencev in Slovenk, ki se bodo v naslednjih letih odločali za ali proti rojstvu novega otroka. Vendar po desetletjih propagiranega omejevanja rojstev te odločitve morda le ne bodo povsem svobodne, ker bodo pogojene po eni strani po družbeni 'navadi', po drugi pa po gospodarskih pogojih, ki zdaj številnejšim družinam niso naklonjeni.

Država, ki je v preteklosti usmerjala prebivalstvo k čim manjši rodnosti, bo morala to svojo držo radikalno spremeniti. Družinska politika je postala, vzporedno s politiko vzgoje in šolstva, ne eden od važnih, ampak najvažnejši resor bodoče vlade. Zvečati je potreba družinske doklade in jih preurediti tako, da se bodo starši lahko mirneje odločali za večje število otrok. Podoben vidik naj bi prevladal npr. na področjih stanovanjske politike, dijaških podpor in štipendij.

Potrebno pa je preusmerjati tudi javno mnenje. Ni redko slišati starih, povsem iz trte zvitihi fraz, o prenaseljenosti. To v Evropi že davno ni nevarnost, če je sploh kdaj bila. Danes grozi Evropi in Sloveniji podnaseljenost, ki ima kot posledico po eni strani neuravnovešenost državnih proračunov in gospodarstva, po drugi pa rastoče priseljevanje iz drugačnih kulturnih krogov. Za reševanje tega kulturnega, gospodarskega in družbenega problema, ki sovpada z nalogo ohranjanja in razvoja narodne identitete, je potreba iznajdljivosti, volje, predvsem pa ljubezni do lastnega.

Vse kar lahko stori v tej smeri država je potrebno, a ni dovolj, kajti odločitev za življenje, tudi za življenje družine in naroda, je v prvi vrsti moralnega značaja.

Slovenija je bila nekoč krščanska, katoliška dežela. Čeprav se je število vernikov po desetletjih teoretičnega in praktičnega ateizma skrčilo, je v narodni glavnini krščanstvo še močno prisotno, kar upravičeno vzbuja upanje, da položaj ni brezupen. Govoriti o moralnih rešitvah družbenih vprašanj ljudem, ki ne verujejo v transcendenco je mogoče in smiselno le, kadar gre za

Nad. na 2. str.

RAZVOJ V SLOVENIJI

Janša gradi vlado 3+1

Kot smo na kratko omenili v pretekli številki, je Državni zbor za mandatara nove slovenske vlade izvolil Janeza Janšo. Izid je bil prepričljiv, saj je novi mandat prejela kar 57 glasov za in le 27 proti. Janša ima do srede 24. t. m. časa za oblikovanje svoje ministrske ekipe in vložitev seznama kandidatov za ministre v državni zbor. Vsaka kandidatura na listi mora biti posebej obrazložena.

Janša sicer pričakuje, da bo vlada, katere sestavo mora predlagati v 15 dneh, izvoljena do konca novembra, pred tem pa mora biti podpisana tudi koalicijska pogodba.

Pogovori med tremi pomladnimi strankami in DeSUS so te dni zelo napredovali pri vsebinskem in organizacijskem delu koalicijske pogodbe. Novost pa je bila domnevna pripravljenost LDS za začetek pogajanj o vstopu v koalicijo. Pa iz te moke ne kaže, da bi bilo kaj kruha, ker tudi ideja koalicijske z LDS ni stvarna.

Janša je predstavil tudi nekaj poudarkov iz osnutka vladnega programa. Med drugim je potrebno zmanjšati preveliko vlogo države v gospodarstvu. Potrebna je hitrejša in bolj prozorna privatizacija državnega sektorja. Nujna je tudi reforma, ki mora zagotoviti stabilen sistem zdravstvenega varstva. Standard upoko-jencev pa ne sme zaostajati za standardom ostalih generacij. Prepričan je, da v pravice upoko-jencev, sredstva za družinsko politiko in šolstvo ne

bi smeli posegati. Napovedal je tudi spremembe na področju politike zaposlovanja in opozoril na potrebo po korenitejši davčni reformi, ki bo zmanjšala davke na delo in prilagodila davke na kapital.

Med prioriteta mi so še skrb za okolje in spoštovanje Kjotskega protokola, razvoj kmetijstva, spoštovanje pravic manjšin v Sloveniji ter skrb za Slovence, živeče izven meja domovine. Glede odprtih vprašanj s sosednjo Hrvaško pa je napovedal, da jih nova vlada ne bo reševala „s konfrontacijo, ampak s sodelovanjem in s strateškim partnerstvom“, in ne v škodo nobene od držav.

„Slovenija nima nobenih novih zahtev, obdržati pa nameravamo tisto, kar nam pripada,“ je dejal Janša.

Najverjetnejše partnerice v novi koaliciji bodo sicer v prihodnjih dneh tudi formalno odločale o vstopu v t.i. koalicijo 3+1 (tri pomladne stranke in DeSUS), tako da je do konca tega tedna pričakovati še zadnja „likanja“ besedila koalicijske pogodbe in zaključek dogovorov o razdelitvi resorjev v vladi Janeza Janše.

Nosilna stranka bodoče koalicijske, SDS, in njena partnerica v koalicijski Slovenija NSi, o vstopu v koalicijo po statutu ravno tako odločata na sejah svetov obeh strank. Glavni pogajalec SDS Grega Virant je pojasnil, da stališča najprej usklajujeta ti dve stranki, nato pa se odpravijo na pogajanja s SLS in DeSUS.

V SLS so večinoma zadovoljni s koalicijsko pogodbo, vendar imajo še nekaj pripomb, ki naj bi jih s predstavniki SDS uskladili v začetku tega tedna.

VOŠČILO MSGR. FRANCA KRAMBERGERJA

Msgr. Franc Kramberger, mariborski škof in predsednik Slovenske škofovske konference, je v sredo, 10. novembra 2004, na novo izvoljenemu predsedniku vlade Republike Slovenije, gospodu Janezu Janši, izrazil naslednje voščilo:

„Spoštovani gospod predsednik Vlade!

Ob Vaši včerajšnji prepričljivi izvolitvi v Državnem zboru Republike Slovenije za predsednika vlade Republike Slovenije Vam v svojem imenu in v imenu vseh slovenskih škofov kot predsedujoči Slovenski škofovski konferenci izrekam iskrene čestitke in najlepša voščila.

V Državnem zboru ste napovedali, da bo vlada, ki jo boste sestavili, učinkovita, pravična in poštena. Vaša napoved nas veseli in nam daje novega upanja. Želimo Vam, da bi vse zastavljene cilje za blaginjo državljanov in državljanov naše domovine lahko uresničili. Spoštovanje slehernega človeka, solidarnost z najšibkejšimi in demokratične svoboščine, zavzetost za narodni in kulturni obstoj, dobra etična vzgoja in potrebam primerno izobraževanje ter široka gmotna in duhovna blaginja so cilji, za katere si je in si bo še prizadevala tudi katoliška Cerkev v Sloveniji. Kakor je zapisano v mednarodnem Sporazumu med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem, lahko računate na naše sodelovanje na nam lastni ravni vedno, ko gre za pospeševanje skupne blaginje in napredek človeške osebe.

Dovolite mi, da izrazim upanje, da bomo v času Vašega predsedovanja lahko sporazumno uredili tudi tista vprašanja v odnosih med državo in katoliško Cerkvijo, ki še ostajajo odprta.

Z najboljšimi željami Vas lepo pozdravljam.“

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Franc Kramberger

Slovenci na Hrvaškem vztrajajo

Slovenci, ki živijo na Hrvaškem, niso odstopili od svojih prizadevanj, da se jih vrne v preambulo hrvaške ustave, iz katere so bili skupaj z Bošnjaki brez kakršnekoli razlage izbrisani leta 1997, je potrdil predsednik Zveze slovenskih društev na Hrvaškem Darko Šonc.

Kot je še dodal, jim je skupni predstavnik narodnih manjšin v hrvaškem saboru Šemso Tanković zatrdil, da si bo še naprej prizadeval in vztrajal pri tem, da se obe izbrisani manjšini vrneta nazaj v prvotne ustavne odredbe.

Hrvaški premier Ivo Sanader je nedavno sicer v kontekstu napovedi o morebitnih spremembah hrvaške ustave izjavil, da si bo prizadeval za ponovno omembo Bošnjakov v ustavni preambuli, medtem ko Slovencev ni izrecno omenil.

Glede vračanja ne le Bošnjakov, ampak tudi Slovencev v preambulo ustave, pa je predstavnik Tanković po sestanku s hrvaškim premierom konec oktobra izjavil, da premier tega „ni izrecno omenil“, ampak da se to „vendar razume samo po sebi“.

Za ponovno vključitev Slovencev v ustavno preambulo se je sicer zavzela tudi direktorica urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Jadranka Šturm Kocjan, ki se je v petek 12. t.m. srečala s predstavniki Zveze slovenskih društev na Hrvaškem v Zagrebu.

Glede na popis prebivalstva iz leta 2001 na Hrvaškem živi 13.173 Slovencev. Ko je hrvaški sabor leta 1997 spreminjal ustavo, je Slovence brez vnaprejšnjega opozorila in s komaj doseženo dvotretjinsko večino izključil iz preambule ustave.

Od zibelke do groba

Leta 2003 je v Sloveniji umrlo 19.451 prebivalcev, kar je za 750 oziroma štiri odstotke več kot leta 2002, ko je umrlo 18.701 prebivalcev Slovenije. Po podatkih Statističnega urada RS pa se je lani ponovno povečal negativni naravni prirast, ki se je v primerjavi z letom 2002 skoraj podvojil in je znašal 2103. Ob tem se je povečala pričakovana življenjska starost, in sicer znaša za moške 73,2 leta (leta 2002 je bila 72,3 leta), medtem ko je bila pričakovana starost žensk 80,7 leta (leta 2002 je bila 79,9). (Glej uvodnik)

GLEJ...

ZGODOVINSKI ROŽNI
VENCİ POBITIH 2

MLADINA OŽIVLJA
ZGODOVINO EMIGRACIJE ... 3

ZBORNİK OB 50 LETNICI
KULTURNE AKCIJE..... 3

NA PRISTAVI SO POČASTILI
MAMICE 4

Rožni venci so spregovorili

FRANCI PETRIČ

Akademik dr. Alojz Rebula, ki od leta 1998 v rubriki Credo na zadnji strani Družine piše iz svoje bogate zakladnice premisleke s temo verovanja, je leta 1999 zapisal pod naslovom „Kje je Bog“ takole: „Kdo še ni slišal ob nekaterih dogodkih - velikih nesrečah, posebno pa ob pojavih velike krivice ali nečloveškosti - razočaranega vprašanja: 'Kje je Bog?' Bog seveda, ki naj bi preprečil kakšno grozoto ali maščeval kakšno krivico ...

... Poseg bi moral biti takojšen, popolnoma sorazmeren z dogodkom in vzgojno spektakularen. To bi bilo po našem človeškem okusu. To pa nikakor ni v božjem slogu. Kakor ni bilo v Kristusovem slogu. ... Eden od mojih konjičkov je poslušati pripovedi nekdanjih udeležencev državljanske vojne, partizanov in domobrancev. Tako sem prišel tudi do domobranca z izredno odisejajo: pobeg od partizanov k domobrancem, Vetrinj. Sramotilen pohod skozi Celje, pobeg in skrivanje v šeneni kopi doma, nov vratolomen pobeg čez mejo ... Da je bil med zavednimi kristjani, mi je govoril podatek, da je nekje med maršem proti Teharjam nekdo rekel: 'Fantje, danes je telovo, zapojmo kaj!', pa so tisti ljudje, zapisani smrti, zapeli pesem v čast Rešnjemu telesu. V pomenku se je potem razgrnila med nama strašna tišina Roga, z njegovimi brezni, z dogajanjem v njihovih skalnatih lijakih ... Kje je bil takrat Bog? 'Koliko vaših tovarišev je po vseh teh strahotah ohranilo vero?' sem vprašal. 'Saj ste vendar morali imeti občutek, da vas je Bog zapustil. Koliko jih je vero izgubilo?' Odgovor se je glasil, preprosto in možato: 'Kolikor jaz vem, nobeden.' Torej jih Bog ni zapustil. Bil je z njimi do konca ...' Rebula sklene svoje razmišljanje s trditvijo: „Slovensko zgodovino, ki se ukvarja z našo državljansko vojno, bo strokovno pomanjkljivo in psihološko slabovidno, dokler ne bo primerno izpostavilo dejstva, da je vsaj toliko kot politika sooblikovala tisti čas - vera. Kupi rožnih vencev ob brezni, odloženih pred skokom vanje, so tudi zgodovina ...“ (Družina 22, 1998)

Prav ti kupi, o katerih se je velikokrat govorilo, pa nikoli videlo, so letos „planili“ zopet na dan, ko je septembra in oktobra skupina študentov v okviru dela dr. Mitja Ferenc, člana vladne komisije za ureditev prikritih grobišč, preiskala območje okrog obeh velikih grobišč v

Kočevskem rogu (pod Krenom in Macesnova gorica). Pod zemeljsko plastjo so, kot je povedal v pogovoru pred vsemi svetimi za mariborski Večer, našli predmete, ki so jih morale žrtve pred likvidacijo odvreči. Predmeti, ki ji je bilo do sedaj za okoli 50 kilogramov, kažejo, da so bile v grobišču pod Macesnovo gorico le žrtve slovenske narodnosti. Bralec se je ob tem zagotovo vprašal, kakšni so bili ti „odvrženi predmeti“, ki niso smeli ob poboju z domobranci v grob in so razpoznavni znaki slovenskih žrtev: to so bili predvsem rožni venci.

Kovinski križci. Križci in nekaj verižic (marsikaj drugega so z obleko zažgali krvniki ali pa je že strohnelo) rožnega venca. To so relikvije, ki pripovedujejo o veri pobitih, tisti veri, ki gre prek trenutnega trpljenja. Bog ni preprečil njihove smrti, bi zapisal pisatelj Rebula, kot ni preprečil smrti lastnega Sina in ni storil nobenega nadnaravnega posega v življenje teh žrtev. Navzoč pa je bil s tiho in blažljeno pomočjo, da so zmogli nesti križ do konca. Ko so lovci, gozdarji in obiskovalci, ki so imeli dovolj poguma, da so prišli do teh grobišč v času komunizma, prišli na te kraje, so našli prav take predmete. V letih po spravi slovesnosti se je zdelo, da jih ni več, da so izginili, propadli ali pa so jih pobrali naključni obiskovalci. Sedaj so zopet spregovorili. Ker ne govorijo ljudje, ki so bili udeleženi pri tem, žive priče in storilci, pripovedujejo predmeti, da ne gre za izmišljotino in utvaro.

Pokojni France Dejak, eden od preživelih, ki je ob obisku Macesnove gorice domneval, da je pobegnil tam ven, je v mesecih, ko je pribežal do domačih krajev in se tam skrival, napisal spomine na dogodke in med drugim pripoveduje o zadnjih trenutkih takole: „Kamion se je ustavil šele na kraju morišča. Odpre vrata, prej smo klečali, nato si moral noge vreči naprej, tako da si sedel, te potegnil z nekim kavljem naprej, te sezul in te poslal za kakih deset metrov naprej. Tam te je razvezal, moral si se sleči, eni popolnoma do golega. Jaz sem ostal v maji in spodnjih hlačah. Pot je bila razsekana in posuta z debelim kamnom, steza dolga približno sto metrov. Moral si teči po njej, na vsakih pet metrov na vsako stran je stal stražar, imeli so vsi palice. Vsak stražar te je ustavil, te tepel, dokler mu nisi ušel tako, da si prišel pred jamo ...“

Oktobra 2004, 59 let po poboju, v mesecu rožnega venca, so ob znanih pričevanjih Milana Zajca, Franca Kozine in Franceta Dejaka spregovorili še rožni venci.

Prvo pero Dragu Jančarju

Pisatelju in akademiku Dragu Jančarju so podelili „prvo pero“, nagrado, ki jo je ustanovil knjižni klub Svet knjige ob svoji letošnji 30-letnici. Nagrado bodo biennialno podeljevali najboljšemu slovenskemu pisatelju, pesniku ali dramatik, dobitnika pa bo, kot je dejal direktor Sveta knjige Bojan Kuhar, izbirala „največja žirija na svetu“ - bralci.

Bralci so Jančarju prvo „prvo pero“ namenili z več kot 12.800 glasovi, v ožji izbor pa so uvrstili še Toneta Pavčka, Deso Muck in Alojza Ihana. Leseno pero so podelili v ljubljanski Mestni hiši, slovesnost sta z glasbenimi točkami popestrila Vita Mavrič in Mojmir Sepe.

Po Kuharjevih besedah se je v 30 letih Sveta knjige marsikaj spremenilo, ostala pa je ljubezen do pisane besede, kar dokazuje več kot 95.000 članov kluba. Svet knjige, tako Kuhar, širi slovensko knjigo med slovenske bralce, širi kulturo branja. Na slovenske domove je prinesel več kot 20

milijonov knjig, od tega skoraj sedem milijonov leposlovnih del. Po njegovem prepričanju marsikatera slovenska knjiga ne bi izšla, če ne bi našla poti do bralcev. Z novo nagrado želi slovensko ustvarjalnost še spodbuditi. Jančar se je nagrade razveselil, saj mu odziv bralcev veliko pomeni, čeprav je v mladih letih trdil nasprotno, kar je, kot se je ob tej priložnosti spomnil, takrat povedal tudi v enem od radijskih intervjujev. „Prvo pero“ je zanj prva taka nagrada, še posebej pa ga veseli, da ga je izbrala „največja žirija na svetu“.

neizprosno kot vojske, kuge in lakota. Njih uporaba nasprotuje naravnemu in božjemu redu ter je zato greh. Prav pojmu greha, ki se ga nekateri sodobni kristjani tako skrbno ogibajo, pa je treba dati spet pravi pomen, kajti njegove strašne posledice uničujejo življenje in segajo v večnost.

Ima pa dosedanje uničevanje nerojenih oseb in preprečevanje spočetij že v naravnem redu posledice, ki jih lahko verjetno ni pričakovala. Evtanazija, tako imenovana 'smrt iz usmiljenja', postaja v družbah, ki se zaradi pomanjkanja prirastka starajo, 'smrt iz potrebe'. Ker nosijo pokojninski in zdravstveni skladi rastoče breme, ki ga vzdržuje vedno manj dela zmožnih oseb, se socialne in davčne dajatve višajo. Ko bo ta obremenitev pričela bistveno ogrožati življenjski standard, bo družba novih egoistov mimo sprejela, da se skrajša 'nekoristno trpljenje' starih. Tako se lahko zgodi, da bodo starši, ki so se v najlepših letih neusmiljeno otepali otrok, postali ob koncu življenja žrtev istega hlastanja za užitki in koristmi svojih nekoliko manj ostarelih rojakov, s katerimi so nekaj let prej sami opravičevali umore nerojenih.

Včasih slišimo, da so nekoč duhovniki s prižnico preveč rohnili proti grehu in premalo poudarjali božje usmiljenje. Morda to drži, a omalovaževanje greha in struktur smrti pred katerimi svari papež Janez Pavel II. utegne biti ne manj usodna opustitev. Moralna kriza, ki jo vzporedno z ostalim svetom doživljamo tudi Slovenci, zahteva jasnih besed. Časa je malo in od hitre odločitve, predvsem slovenskih kristjanov za življenje, je odvisno tudi preživetje naroda.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Optimizem ni prijetna stvar, če se ga javno in pretirano razglašajo. Vedno je priporočljiva zmernost, če hočemo, da bo resno delo pozitivno odmevalo med narodom, kateremu naj bi bil namenjen vsak vladni korak.

Napovedi in odpovedi.

Ni jasno v kateri glavi se je porodila ideja, da bi z blesetimi napovedmi osvojili ljudsko priljubljenost, ki včasih vladi ni preveč naklonjena. Zadevo smo že pretekli teden omenili. Tako se je govorilo celo, da predsednik ni potoval v Brazilijo, da bi dokončno pripravil napoved, ki bi očarala narod in državi odprla vrata v nepričakovano blagostanje. Investicije

20.000 milijonov dolarjev s strani Kitajske, pa dodatni agunaldo upokojencem in povišanje pokojnin sta bili le dve najbolj omenjeni točki v tem sklopu. Glede pokojnin je govorice ostro zavrnil vodja državnega sklada, vzhodne investicije pa je postavil na realno mesto kitajski funkcionar, ki je prišel v državo pred obiskom predsednika. Tako gospodarski napredek v trgovanju s Kitajsko, kot socialna izboljšanja so v vladnih načrtih. A postaviti jih je treba na realna tla danih možnosti. Če ne bomo stalno napovedovali, potem pa odpovedovali.

Vzhodni obiski. Azijski razmah resnično odmeva v Latinski Ameriki. Kar dva predsednika sta te dni prihitela v Buenos Aires. Iz Južne Koreje je podpisal trgovske pogodbe Roh Moo-Hyun, s Kitajske pa Hu Jintao. Kaj iščejo eni in drugi v Latinski Ameriki? Nova tržišča za svoje izdelke in potrebne surovine za nadaljevanje gospodarskega razmaha. V tem je važna zlasti Kitajska. V Brazilu je Hu Jintao napovedal, da nameravajo investirati v latinski Ameriki v teku prihodnjih desetih let 100.000 milijonov dolarjev. Dolej je Kitajska investirala zlasti v petrolejskem sektorju v Venezueli. V argentinskem primeru se tudi govori o investicijah na petrolejskih področjih. A tudi tukaj mora biti previdnost na prvem mestu. Nihče ničesar ne daje zastonj, najmanj pa Kitajska. V Brazilu so podjetniški krogi že zaskrbljeni, ker se bojijo vdora kitajskih izdelkov. „Kitajska je več odnesla kot pa prinesla“, pišejo v časopisu. V Argentini lahko zaznamo podobno vzdušje. Sploh se južnoameriška tekstilna industrija že povezuje, ker se čuti ogrožena s strani Kitajske. Podobnih primerov ne bo manjkalo na drugih področjih. Seveda pa ni vse tako patetično in dramatično, kot je napovedala Elisa Carrio, češ da „bodo odnesli še zadnje, kar nam je ostalo“.

Zunanja fronta. Argenti-

na ima še dodatne težave tudi na domačih področjih, Zunanje trgovska bilanca je negativna celo z Brazilom. V desetih mesecih letošnjega leta dosega že 1.500 milijonov dolarjev. Argentinske oblasti skušajo sedaj omejiti vsaj uvoz bele industrije. Brazilski hladilniki, pralni stroji, štedilniki kar preplavljajo državo. Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da mednarodne cene soji nevarno padajo. Soja pa je postala glavni del argentinskega izvoza. In pri tem padcu cen ima prav Kitajska glavno vlogo. Težave pa se porajajo tudi v zvezi z refinanciacijo zunanjega dolga. Vlada je pričakovala hitro potrditev od zadevne ameriške komisije (Securities and Exchange Commission), brez česar se ponudba sploh ne more predstaviti v javnosti. Pa se je potrditev kar precej zavlekla. Iz severa pa prihajajo ponovni ostri pozivi, da mora Argentina urediti svoje razmerje do Mednarodnega denarnega sklada.

Volitve na obzorju.

Čeprav manjka kar leto dni, so prihodnje parlamentarne volitve vedno bolj prisotne v argentinskem političnem življenju. Vendar smo te dni lahko zasledili nekaj pozitivnega. V senatu so izglasovali zakonsko besedilo, po katerem naj se državne parlamentarne volitve izvedejo istočasno v vseh volilnih okrožjih. Zakon mora sedaj potrditi že poslanska zbornica. S tem bodo napravili konec običaju, ki se je razpasel v desetletju 90, da je vsak guverner v svoji provinci sklical volitve kadar se mu je zdelo, oziroma kadar je bilo najbolj ugodno za njegove interese. Izbrali so celo že datum: zadnje nedeljo v mesecu oktobru. Tako naj bi bile prihodnje volitve poslancev in senatorjev v vsej državi 23. oktobra 2005. Glede ostalih predlogov za izboljšanje volilnih pogojev, omejitev volilnih listi in podobno, pa zaenkrat ni ne duha ne sluha.

Potrebna spreobrnitev.

Pretekli teden je ponovno zasedala argentinska škofvska konferenca. Kot je že navada, so ob koncu škofje podali izjavo, v kateri izražajo svoj pogled na položaj argentinske družbe. Čeprav so te besede večkrat kritične do voditeljskega sloja, so bile to pot posebno ostre. Škofje izražajo, da čeprav smo na nek način skoraj vsi sokrivi sedanje krize, je politična skupnost v prvi vrsti odgovorna za stanje, v katerem se država nahaja. V izjavi pozivajo argentinske politike, naj prenehajo s dosedanjimi napakami. Priznavajo, da se gospodarsko stanje izboljšuje a opozarjajo, da še mnogo manjka, da bomo premostili krizo, predvsem na socialnem področju.

Vprašanje preživetja

Nad. s 1. str.

osebe, ki imajo rade svojo skupnost bolj od nekaterih neposrednih, tvarnih koristi. Vernik, ki je navajen gledati preko meja svojega zemeljskega življenja se navadno lažje zave moralne odgovornosti, ki jo ima za svoja dejanja pa tudi za srečo svojih bližnjih. Zato smemo pričakovati, da se bodo vsaj slovenski kristjani kmalu odločneje zavzeli za preživetje svojega naroda.

Res gre pri tem, kot smo rekli, za vrsto osebnih odločitev, a katoličani smo povezani v cerkveno občestvo, kar nam daje dodatno moč, pa tudi dodatno odgovornost. Med tem, ko se lahko vsak vernik zase odloča za vrednote v tihi zbranosti svojega srca, ko se lahko zakonci odločajo za življenje svojih otrok v krogu svoje družine, je dolžnost Cerkev, da govori o teh vprašanjih glasno in odločno.

Brez oklevanja in vztrajno je potreba vrednotiti ne le nedotakljivost človekovega življenja, marveč tudi družino, zakon, zvestobo, zmernost in čistost s podobno jasnostjo, kot je bila pred dobrimi sto leti ovrednotena in poudarjena socialna pravičnost. V teh točkah se kristjani bistveno razlikujemo od sodobnega, razkristjanjenega sveta in se moramo tega zavedati.

Treba se je izreči tako proti teoretični zablodi moralnega in filozofskega relativizma kakor proti nemoralni praksi v odnosu do življenja. Tableta kondoma, splav in evtanazija, sodobni apokaliptični jezdec, uničujejo življenje z isto

SLOVENC V ARGENTINI

52. ZVEZNI MLADINSKI DAN

Zgradili so prihodnost

V nedeljo 7. novembra smo se mladi zbrali na Slovenski Pristavi, v Castelarju, da smo pod ombujem proslavili 52. Zvezni Mladinski dan pod geslom „Zgradili so prihodnost“. Bog nam je podelil prekrasen sončni dan. Nekateri smo se zbrali že zelo zgodaj zjutraj, da bi pričeli s predvidenimi tekmovanji. Te smo malo prekinili sredi jutra, da smo izvršili obred dviganja zastav, medtem ko smo zapeli slovensko in argentinsko himno. Predsednik centralnega odbora mladinskih organizacij, Andrej Drenik, je vse prisotne pozdravil in jih hkrati tudi povabil da bi se udeležili daritve sv. maše.

Sv. mašo je daroval g. pater Alojzij Kukovica, skupaj z g. Francijem Cukjatiem. Ta je pri pridigi šaljivo opomnil da kratice SDO-SFZ morda spominjajo na frazi „Samo delajo odborniki - Samo fejt zabava“, ker čeprav je skupni mladinski dan, se rado zgodi, da jih le malo sodeluje pri pripravi. Opomnil je tudi, da naši predniki niso zgradili skupnosti, temveč jo gradili, in da moramo mladi slediti njihovu zgledu.

Po končanem obredu, so se tekmovanja nadaljevala. V nogometu sta sprva tekmovala moštva iz San Martina in Carapachaya. Obe skupini sta si veliko prizadevali, in končno je San Martin zmagal 7-5 nad Carapachayem. Potem je Carapachay igral proti Lanusu, in bil znova poražen, tokrat 12-2. Spopad med moštvoma iz Lanusa in San Martina bi odločil katero bi nadaljevalo pri tekmovanju. Kljub vsemu naporu sanmartinčanov, so lanuščani zmagali 5-2 in prešli na finalo.

V drugi skupini so se merila moštva iz San Justa, Pristave in Ramosa. San Justo je z lahkoto premagal Pristavčane in dosegel rezultat 13-2. Sledila je igra kjer sta se pomerila moštva iz Ramosa ter Pristave. Tokrat so bili Pristavčani poraženi 9-2. Sledila je igra Ramos-San Justo, kjer je skoraj prišlo do pretepa. Zmagalo je ramoško moštvo ter prešlo na finalo. Finala se je odigrala med Ramosom in Lanusom. Zmagal je Ramos 7-6.

Dekleta so istočasno tekmovala v odbojki. V prvi igri je Carapachay zabil 4-25 in 18-25 proti Lanusu, kasneje pa

25-9 in 25-11 proti San Martinu. Sanmartinčanke pa niso mogle doseči take zmage pred moštvom iz Lanusa ki jih je porazil 25-20 in 25-23, ter prešel na finalo.

V drugi skupini so pristavčanke v neverjetni igri premagale moštvo iz San Justa 25-21, v prvem setu, ter 25-11 v drugem setu. Pristavčanke so potem igrale proti Ramosu in tudi dosegle zmago, tokrat 25-13 in 25-11, in prešle na finalo. Sledila je igra kjer je San Justo tekmoval proti moštvu iz Ramosa in zmagal 25-20 in 25-14.

Finala se je odigrala med moštvoma iz Pristave in Lanusa. Dekleta iz Lanusa so zmagale pristavčanke 25-20 in 25-13.

POKLON PREDNIKOM

Proti večeru se je pričel kulturni program, katerega je režirala Aleksandra Omahna, spisali pa Martin Sušnik, Dani Kocmur in Aleksandra Omahna. Latošnja ideja mladih je bila, da bi z odrskim nastopom izrazili hvaležnost svojim prednikom, ki so v težkih razmerah vseljevanja poleg svojih družinskih domov zgradili tudi skupne domove. Poslikana scenografija (izredno delo: Tonči Pavlič), je prikazovala buenosaireško pristanišče ter hotel za priseljence, v katerega so bili sprejeti naši stari starši ko so prišli v Argentino. Tam se je tudi začelo razvijati življenje, ki so ga mladi na odru ponazorili.

Anekdote so se vrstile druga za drugo in prikazale začetne težave priseljenih Slovencev. Ni manjkalo jezikovnih nesporazumov, ne medsebojne ljubezni, ko so si drug drugemu pomagali. Kljub vsem zapletom tudi smeha ni manjkalo. Kmalu se je z vso močjo pojavila želja, da bi

otroke vzgajali v materinskem jeziku in da bi obstajala možnost družitve z drugimi priseljenimi rojaki. Trudoma in počasi so naši predniki premagali težave. Njihova marljivost jih je odlikovala, tako da so nekateri mlajši postali najboljši učenci, starejši pa izstopali kot delavne osebe. Na odru smo lahko tudi sledili, kako so počasi pričeli načrtovati slovensko skupnost in kako so ta načrt, ne brez težav, uresničevali. Naši stari starši so ustvarili majhen košček Slovenije v Argentini. Gradili so jo, nadaljevati pa moramo sedaj mi, zvesti Domovini in Bogu.

Samo tisti, ki so celoten program pripravili vedo, koliko truda je bilo vloženega, da so prizor tako lepo izvedli. Priprava odra in scene, posnemanje zvoka in besedila, res izredno delo za mlade moči, ki so dokazale, kaj lahko spravijo skupaj. Med nastopom je letošnja RAST XXXIII zaplesala tudi dva folklorna plesa: zambo in escondido, ki se je bila naučila za potovanje v Slovenijo. Skupina mladih iz vseh domov pa je zaplesala lep slovenski ples, katerega sta učila Emi Urbančič in Stanko Jelen.

Celoten prizor, zamisel in izvedba, sta naleteli na splošno odobravanje. Celotno solzo smo zasledili v očeh starejših, mladina pa je tudi z zanimanjem sledila dogajanju na odru in marsikdo se je prvič zavedel, kako težko je bilo življenje prednika — vseljenca.

Ob koncu kulturnega programa, ki je bil po mnenju mnogih eden najboljših v zadnjih letih, so sledile zahvale vsem, ki so na kateri koli način sodelovali s pripravo kulturnega programa. Potem pa so se razdelile nagrade zmagovalcem v nogometu in odbojki tega dne, in še celoletne pokale. Celoletni pokal za SDO so dobila dekleta iz San Justa, z 96. točkami. Celoletni pokal SFZ so dosegli fantje iz San Justa z 90. točkami. Celoletni pokal dobi mladina doma, ki je seštel največ točk v športnih prireditvah v teku celega leta. Letošnji pokal nosi ime po nadvse zavzetem in že pokojnem športniku naše skupnosti Ludviku Šmalcu. Tudi ta pokal je dobila mladina iz San Justa.

Za celotno izvedbo tega dneva moramo organizatorjem čestitati in se jim tudi iz srca zahvaljujemo. Sledila je prosta zabava, kjer je za poskočno glasbo sodelovala skupina EQE, ter DJ.

JMR

NAŠE KNJIGE

Zbornik SKA ob njeni 50-letnici

Na prvi hip privleče prijetna modra barva ovitka, na njej pa z zlatimi črkami narisani znak SKA in napisan naslov knjige. (Zdi sem mi, da bi bil potreben vezaj med „50“ in „letnica“, posebnost sta v drugih vrstah). Zbornik je pripravil arh. Eiletz s sodelavci (Milena Ahčin, Vinko Rode, Monika Urbanija-Koprivnikar, Andrejka Dolinar Hrovat, Pavči Maček-Eiletz in Lojze Rezelj). Urednik je napisal poučen predgovor, medtem ko je predsednica SKA, dr. Katica Cukjati, objavila Uvodne misli, ki so bile del njene predavanja na praznovanju zlatega jubileja.

Zbornik ima izvirno razdelitev na zaglavja: Besede v spomin; Tako smo pisali; Tako smo razširjali kulturo; Iz arhiva NUK; Tako smo peli; Tako smo upodabljali; Takšne so nas videli. Temu je dodan aktualiziran (to se pravi, usedanjen) spisek članstva SKA in Naslovne knjig članov, izdanih pri različnih založbah. (Naslovnica je lepa novoskovanka, ki pomeni sprednjo zunanjo stran oz. ovitek knjige)

„Besede v spomin“ prinašajo spise Jure-

ta Rodeta (Pred zlato jubileju SKA in po njem), Zorka Simčiča (Ob petdesetletnici revije Meddobje, iz Koledarja celjske Mohorjeve 2004), Jožeta Ranta (Pomen SKA), mag. Rozine Švent (Tistim zunaj), Leva Detela (Povezovalni projekt idealistične duhovnosti in kulture), Alojzija Kukovica (Pozdrav), Milena Merlak Detela (Pozdrav), Vinka Rodeta (Zlati jubilej SKA), mag. Rozine Švent (Petdesetletnica SKA, nagovor v dvorani NUK-a, 1.7.2004) in Lojze Rezelja (Pol stoletja slovenskih odrov).

Pod zaglavjem „Tako smo pisali“ so ponatisnjena krajša dela (oz. odlomki daljših spisov) pomembnih kulturnih ustvarjalcev: Ruda Jurčeca, Tineta Debeljaka, Mirka Gogala, Vladimirja Kosa, Marijana Marolta, Nika Jeločnika, Ladislava Lenčka, Božidarja Finka, Edija Škulja, Jožeta Velikonja, Marijana Eiletza, Milana Komarja, Alojzija Gerziniča, Vinka Brumna, Franceta Papeža, Marka Kremžarja, Toneta Brulca, Toneta Mizerita, Jureta Vombergarja, Andreja Rota, Darka Šušteršiča, Petra Skvarča in Avgusta Horvata. Morda manjka še kdo

drug. Toda že navedena imena nam jasno govorijo o številnih piscih, o njihovi razpršenosti po vsem svetu, o mnogoteri in bogati vsebini itn. Zaradi pomembnosti, zanimivosti in ker gre za novejšo delo bi rad omenil samo arh. Jureta Vombergarja in njegovo anekdoto s prevajalko neke vladne delegacije RS, v sklopu s tem pa njegov popis o prednostih sinov tim. „narodnih herojev“, čemur sledi potem skoraj razprava o herrenvolkerjih-strokovnjakih. (V kateri vidim precej podobnosti s pismom bralcev, ki ga je Svobodna Slovenija objavila za časa razstave slovenskih vseljencev v Argentini.)

V zaglavju „Tako smo razširjali kulturo“ Milena Ahčin nadaljuje s kroniko delovanja SKA v zadnjem desetletju, Vinko Rode pa objavlja Pripis k delovanju v zadnjem desetletju. O tem si drznem reči, da je doslej morda najtrša zapisana beseda o vsestranskem redčenju in zmanjševanju delovanja SKA. Da, je celo nek poziv odbornikom, na katerih da leži odgovornost za prihodnost SKA: „Ali jo pustimo životariti (koliko časa še?), ali odločiti njen umik z zdomske scene častno in s ponosom. Dilema za zelo resen premislek, če sploh še je dilema.“ Kajti, tako zatrjuje Rode: „Tudi če organizacijski ustroj izgine, kar je še vsebine, življenja v njem, ne bo izgubljeno“. Nisem prepričan, da bi bilo možno slovensko kulturno delovanje brez organizacije. (V Argentini ni bilo prodanih kaj dosti knjig iz samozaložb, ker ni bilo organizacijske podpore. Kaj bo mogel se-

daj doseči neki zagrenjeni uradnik prejšnjega režima s svojo knjigo v slovenščini, tiskano v Argentini? Celotno (zame) severnoameriški, ne slovenski pisatelj Louis Adamic ni deloval samostojno: za seboj je imel vso levico, združeno-državsko in „domačo“ (beri: kozmopolitsko ali sovjetsko, kar bi naj bilo isto, če bi ZS ne bila tako rusko imperialistična.)

Zaglavje „Iz arhiva NUK“ (jaz bi zapisal: NUK-a, kot navadno sklanjajo v domovini), prinaša nekaj pisem iz prvih let, ki so važni zgodovinski prispevek k boljšemu poznanju odnosov med SKA in domovinskimi kulturnimi ustanovami.

„Tako smo peli“ je zaglavje, ki se mu splača posvetiti malo več časa, četudi bi komu poezija ne bila najbolj pri srcu. Ne približa nam samo vse časovne razporedjenosti delovanja SKA, od prvih ustvarjalcev do najnovejših. V njej nahajamo skrajno občutene misli, izražene z izbranimi besedami in z izvirnimi metaforami. Vsak narod bi bil ponosen na tako antologijo. Koliko bolj smemo biti - in bi morali biti! - ponosni na to slovenski zdomci. Navajam imena po vrstnem redu: Vinko Beličič, Jože Cukale, Angela Cukjati, Tine Debeljak, Tine Debeljak ml., Pavel Fajdiga, Ivan Korošec, Vladimir Kos, Božidar Kramolc, Jože Krivec, Mirko Kunčič, Stanko Majcen, Karel Mauser, Milena Merlak Detela, Anton Novačan, France Papež, Gregor Papež, Erika Poglajen, Humbert Pribac, Karel Rakovec, Branko Rebozov, Tone Rode,

Nad. na 4. str.

CASTELAR

Mamica je kakor zarja

V nedeljo, 17. oktobra se je tudi Pristava spomnila naših mamic. Že med šolsko mašo, ki jo je daroval naš dušni pastir, pater dr. Kukovica, so naši šolarji lepo zapeli v spremstvu orgel (M. Jelenc - A. Gaser).

Sledila je prireditev. Prav na začetku je Cecilija Kocmur v imenu mladine prebrala lepe zahvalne misli.

Nato se je odprl zastor in prikazali sta se mati in hčerka (Lučka Oblak in Marjanka Grohar) v pristrčnem dvogovoru. Pred njima je bil lesen zaboj, ki ga je mama hranila iz otroških let. Odprla ga je in radovednost hčerke je bila končno zadoščena. Vsak predmet je spominjal na važen dogodek, ki ga je uprizorila otroška skupina. Tako se je vrtcu posrečilo zmoliti „Angel varuh“ in pokazati, kako se mali radi igrajo z medvedkom preden zaspijo ob petju uspavanke.

Pravljico, ki jo je hčerka našla v zaboji, je 4. razred gladko prebral in dramatiziral. Poseben čar so imeli ti pisani metuljčki!

Kam so privedli spomini? Na prvo sveto obhajilo! Nastopile so deklice 6. razreda. Bela obleka, rožni venec, spominske podobice so opozarjale na tako važen dogodek.

Kako je bilo v prvih šolskih letih? To so pa pokazali otroci 1., 2. in 3. razreda, ko so risali prve smrekice in pisali prve črke. Iz zaboja je hčerka potegnila kozarček in slinček, oba povezana s hrano. Zato je 5. razred kar hitro pokazal, kako skuhati juho.

Med spomini so ostali tudi tisti trenutki, ki jih je otrok preživel v joku in bolečinah. Tako je pokazal 8. razred, oblečen v zdravniških haljah, česa vsega se mora poslužiti, da lahko izdere bolniku zob.

Pa še zadnji predmet iz zaboja. Voščilo za materinski dan, ki je prav lepo recital 7. razred.

Na koncu so se vsi učenci naše šole spomnili naših mamic, babic in tudi tistih, ki so že pri Bogu. Ubrano so

zapeli tri pesmi pod vodstvom ge. Mojce Jelenc. Posebno zadnja je spontano pritegnila publiko, ki je s solzami v očeh spremljala melodijo:

„Mamica je kakor zarja,
zjutraj se smehlja,
ko še v postelji se dete
s sanjami igra.“

Hvala lepa ge. Moniki Kenda za zamisel in vsem, ki so pomagali pri pripravi ter vsem učiteljicam za tako pristrčen program.

A.M.K.H.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

Za prvi petek v novembru so bile po naših krajevnih domovih **svete ure**.

V soboto, 6. novembra — na prvo soboto, so v cerkvi Marije Pomagaj molili za duhovniške, redovniške in misijske poklice.

Isti dan zvečer so v Slovenskem domu v Carapachayu praznovali **10. obletnico folklorne skupine „Maribor“**.

V nedeljo, 7. novembra je bil na Pristavi **52. Zvezni mladinski dan** pod geslom „Zgradili so prihodnost“.

V sredo, 10. novembra je prispel na letališče Ezeiza novoimenovani **ljubljanški nadškof, msgr. Alojz Uran**. Po sprejemu na letališču je odpotoval v Bariloche ter v Mendoza.

V četrtek, 11. novembra je bil **38. redni občni zbor Zveze slovenskih mater in žena**. Po poročilih članic centralnega odbora so zastopnice krajevnih odsekov poročale o svojem delovanju. Predsednica Zveze gospa **Pavlina Dobovšek** se je vsem zahvalila za lepo sodelovanje ter predala vodstvo zbora podpredsednici Metki Mizerit. Za novo obdobje je bila ponovno izvoljena dosedanja predsednica.

Zvečer istega dne je bila **seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije**. Vodil jo je društveni predsednik Lojze Rezelj.

V soboto, 13. novembra je bil v Slovenski hiši **zaključek Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka**. Po predhodni razdelitvi spričeval je bila v cerkvi Marije Pomagaj **zaključna sveta maša**.

V nedeljo, 14. novembra je bilo v Slovenskem domu v Carapachayu **srečanje rojakov iz taborišča Trani**. Združeno je bilo s sveto mašo in skupnim kosilom.

Isti dan je bil v Slovenski hiši **izredni občni zbor Mutuala Sloga**.

Društvo Zedinjena Slovenija že pripravlja **otroško počitniško kolonijo** v domu dr. Rudolfa Hanželiča v cordobskih gorah. Vodila jo bosta prof. Karel Groznik in Andrejka Puntar.

Zveza slovenskih mater in žena ima na voljo **lepe božične voščilnice**. Osnutke zanje so naredili naši priznani umetniki. Dobite jih pri zastopnicah Zveze.

Društvo Zedinjen Slovenija je organiziralo prodajo podpornega bona (rife).

Priredila D-ova
za tiskovni referat ZS

Drobno cvetko na grob ...

Odšla je nepričakovano, brez slovesa — tukaj rojena 65 letna rojakinja Esther Smrdelj. Velika, postavna, dobrevoljna ... Nismo mogli slutiti klice bolezni, ki je že dolgo nosila v sebi. Zato je vse znance zelo prizadelo, da je gospodar življenja in smrti poklical k sebi prav njo!

Med nas je prihajala redno na naša srečanja že več let. Skrbno je prevzemala razne odgovornosti pri Zvezi, povezovala svoj krog rojakov z nami, tako da smo se počasi pogloblje spoznavali. Občudovale smo njeno zvestobo slovenstvu in vsem tradicijam. Lepo ji je tekla slovenska govorica s simpatičnim primorskim prizvokom. „Nikdar nisem hodila v slovensko šolo; ma tata (oče) je vztrajal, da je bilo doma vse po naše“, je samozavestno pojasnila. Za to poslušnost se je na pozna leta čutila zadoščevana, dobro — skratka nagajeno. (Našemu mlademu rodu naj bo v spodbudo!)

Tudi pobožnost do Svetogorske Marije je podedovala. Vsako 1. nedeljo v mesecu je šla do Nje v Devoto v cerkev sv. Rafaela k maši, kjer visi slika Svetogorske Marije blizu oltarja. Lahko upamo, da je ni zapustila v zadnji težki uri — na poti v večnost. Molimo za spokojni mir njeni duši! Ostala nam bo v blagem spominu!

Zveza slovenskih mater in žena

Iz zapuščine Mire Ecker

PUDING IZ OREHOV, ČEŠPELJ, ROZIN IN MEDA

Potrebuješ:

- 1 čajno skodelico zrezanih orehov
- 1 čajno skodelico suhih češpelj zrezanih ne preveč majhno
- 1 čajno skodelico rozin namočenih v rumu
- 1 skodelico tople vode
- 1 1/2 skodelice moke s pecilnim praškom
- 1 1/2 skodelice črnega sladkorja
- 200 gramov stopljene margarine ali masla
- 2 jajca
- 2 žlici meda
- 1 žličko bicarbonata
- 1 žličko cimeta
- 1 žličko vanilije
- 1 žlico ruma
- naribano lupino ene pomaranče

Dobro zmešaj orehe in češplje z maslom. Dodaj toplo vodo in bicarbonat in pusti počivati 1/2 ure.

Posebej stepi jajca, sladkor, med, lupino, cimet in vaniljo.

Dodaj prejšnjo pripravo in potem še moko in rozine. Peci v namaščenem in pomokanem pekaču v obliki pudinga okoli ene ure.

Pusti da počiva čez noč, je boljši in se tudi bolje reže. Lahko se doda briljantno sadje ali pa 4 rezine ananasa v konfituri.

BUDIN DE NUECES, CIRUELAS, PASAS Y MIEL

Ingredientes:

- 1 taza de te de nueces picadas
- 1 taza de te de ciruelas secas cortadas no muy chicas
- 1 taza de te de pasas de uva remojadas en rum
- 1 taza de te de agua tibia
- 1 1/2 taza de harina leudante
- 1 1/2 taza de azucar negra
- 200 grs de margarina o manteca derretida
- 2 huevos
- 2 cucharadas de miel
- 1 cucharadita de bicarbonato
- 1 cucharadita de canela
- 1 cucharadita de esencia de vainilla
- 1 cucharada de rum
- ralladura de cáscara de 1 naranja

Procedimiento: Mezclar bien las nueces y las ciruelas con la margarina derretida. Incorporar el agua tibia y el bicarbonato y dejar descansar + hora.

Batir en un bowl los huevos, azucar, miel, ralladura, canela, vainilla hasta espumar.

Luego agregar la preparación anterior junto con la harina y las pasas.

Volcar en una budinera enmantecada y enharinada y cocinar en horno suave alrededor de 1 hora. Controlar. Dejar descansar una noche, es más rico y se corta mejor. Si se opta por budineras descartables rinde para 4 moldes. Se le puede agregar fruta abrigantada. Cuatro rodajas cortadas de ananá confitado le confiere un excelente sabor.

Zbornik SKA...

Nad. s 3. str.

Vinko Rode, Andrej Rot, Branko Rozman, Franc Sodja, Milena Šoukal, Štefan Tonkli, Karel Vladimir Truhlar, Rafko Vodeb, Vinko Žitnik.

Z uvodnimi besedami za Likovni odsek SKA je Andreja Dolinar predstavila zaglavje „Tako smo upodabljali“. Imenovani so vsi člani likovnega odseka, potem pa celo slike z glavnimi podatki in z vsaj po eno umetnino pri skoraj vsakem omenjenem članu. Imenujem jih po abecednem redu, tako kot so navedeni v Zborniku: France Ahčin, Zalka Arnšek, Ivan Bukovec, Andreja Dolinar Hrovatova, Marjeta Dolinar, France Gorše, Cecilija Grbec, Marjan Grum, Aleksa Ivanc Olivieri, Helena Klemenc, Božidar (Ted) Kramolc, Tone Kržišnik, Andrej Makek, Marijan Marolt, Tilka Močnik, Adriana Omahna, Bara Remec, Marjanca Savinšek, Karla Skvarča, Veronika Šparhagl, Jože Vodlan, Milan Volovšek, Marko Vomberger, Branko Zavrtanik, Mirko Zupančič, Irena Žužek.

Prijetno je ogledati si nekaj karikatur Hotimirja Gorazda o kulturnikih prvih let, pod zaglavjem „Takšne so nas videli“. Karikature delno odražajo tedanje trenje med „visoko“ in „ljudsko“ kulturo, mnenje „navadnih smrtnikov“ o ustvarjalnih članih, in „miren pogovor“ (beri: razvneti debata) o toleranci v SKA.

Hvale vreden je bil namen objaviti v zaglavju „Članstvo SKA“ vsa imena. Žal, kaže, da so nekatera po pomoti izpadla — za kar je že natiskan popravek —, nekateri pa imajo nekoliko spremenjene podatke.

(Podpisnika so pomladili za dve leti.)

Odlična je zamisel o zaglavju Naslovnice knjig članov, izdanih pri različnih založbah. Dejansko nam osvežijo spomin, ali pa so celo prvi, ki nam približajo vsaj naslov kake knjige.

Kaj naj torej rečem o Zborniku? Če je sedanja SKA sposobna sestaviti in izdati tak Zbornik, ji ne smemo že zvoniti z navčkom. Seveda pa je v tem tudi naloga oz. častna dolžnost za vse: za odbornike, za člane in za tiste nečlane, ki na kakršenkoli način ustvarjajo v skupnosti, a morda stoje ob strani, ne vedoč, da so v SKA dobrodošli.

Za konec še nekaj. Ustvarjalcev v SKA, kaže, ni tako malo, predvsem v likovnem in slovstvenem odseku — čeprav je v drugem več poezije kakor proze. Ali pa je zadosti bralcev in naročnikov? Zelo verjetno marsikdo nima časa za branje ali tako branje, ali pa marsikomu trda plete zaradi pomanjkanja prihodkov. Resda je Zbornik po 20 pesov! Torej samo 20 pesov za 250 strani knjige z mnogimi ilustracijami, ki jo smemo priznati za zelo posrečeno antologijo preteklih stvaritev SKA!

Vse ustvarjalno delo v SKA je zastoj — od njenih začetkov pred 50 leti. Zbornik pa za SKA ni bil zastoj — vsak izvod je stal SKA 50 pesov! —, kot tudi nista ne Meddobbe ne Glas. Ker ne dvomim, da so pravilne številke o dolgovih, ki sem jih slišal — in to kljub temu, da redno prihaja delna (in samo delna) pomoč od RS —, ali med nami ne bi bilo nekaj mecenov za tako visoke kulturne dosežke, s katerimi se — bódimo si odkritosrčni! — dejansko vsi kaj radi pohvalimo?

JAR

HEIDI V SLOVENIJI - V Kranjski gori in Ljubljani poteka snemanje koprodukcijskega mladinskega filma Heidi, ki nastaja po istoimenski knjižni predlogi švicarske pisateljice Johanne Spyri. Gre za angleško-slovensko koprodukcijo, v kateri med drugimi igrata tudi filmski zvezdi Max von Sydow in Geraldine Chaplin. Heidi je irska igralka Emmi Bolger. Po zaključku snemanja konec novembra gre decembra film v montažo.

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVE HIDROELEKTRARNE

Gradnja spodnjesevskih elektrarn od Boštanj do slovensko-hrvaške meje teče po načrtih. Pri HE Boštanj so se dela po začetnih zapletih že prevesila v drugo polovico, oprema se izdeluje in pričena se montaža, hkrati pa tudi dela na akumulacijskem bazenu. Celotno verigo elektrarn Boštanj, Blanca, Krško, Brežice in Mokrice naj bi, in sicer vsaka tri leta po eno, zgradili do leta 2018.

VESNA — SLOVENSKI OSCAR

Veliki zmagovalci 7. festivala slovenskega filma je film Ruševine v režiji Janeza Burgerja, zgodba o gledališkem režiserju Hermanu, ki pripravlja novo predstavo, v katero vključuje tudi prijatelja in svojo spremljevalko, nastala v produkciji Emotionfilma. Pobral je tako rekoč vse nagrade - vesno za najboljši celovečerni film in sedem nagrad vesna za druge dosežke ter povrh še nagrado občinstva. Žirija Društva slovenskih filmskih kritikov pa je za najboljši celovečerni film festivala izbrala Predmestje Vinka Möderndorferja.

BOJ PROTI GRIPI

V večini slovenskih mest se je začelo cepljenje proti gripi in pnevmokoku. Cepljenje izvajajo izbrani zdravniki v zdravstvenih domovih in zasebnih ambulantah, območni zavodi za zdravstveno varstvo ter Inštitut za varovanje zdravja (IVZ), organizirano pa bo tudi v domovih za starejše občane.

Najbolj ogrožene skupine prebivalstva - otroci s kroničnimi boleznimi in kronični bolniki, starejši od 65 let - za cepljenje plačajo 1500 tolarjev, cena za ostale skupine prebivalstva pa znaša 2500 tolarjev.

VEDNO VIŠJA ŠTEVILKA

Med več kot 400 do sedaj znanimi in evidentiranimi lokacijami prikritih grobišč v Sloveniji jih je večina neurejenih, precej več kot pol pa jih ni niti označenih. Evidenca grobišč, ki jo je pripravila komisija za reševanje vprašanj prikritih grobišč, je lahko le podlaga za nadaljnje postopke, ki bi jih morale opraviti pristojne strokovne službe. Vendar pa vse skupaj poteka zelo počasi, je v nadaljevanju strokovnega posveta z naslovom Žrtve vojne in revolucije dejal član sedaj že razpuščene vladne komisije in zgodovinar z ljubljanske Filozofske fakultete Mitja Ferenc. Med drugim je poudaril, da bi morali vsa že evidentirana prikrita grobišča vsaj provizorično označiti. Po njegovem mnenju država to problematiko rešuje prepočasi.

PO SVETU

RUSIJA PODPISALA KJOTSKI SPORAZUM

Ruski predsednik Vladimir Putin je podpisal zakon o ratifikaciji Kjotskega protokola o zmanjšanju izpustov toplogrednih plinov, so sporočili iz Kremlja. Putin naj bi kmalu ratifikacijske listine poslal Združenim narodom v New York, 90 dni kasneje pa bo Kjotski protokol, ki naj bi pomagal obrniti trend segrevanja Zemlje in vse večjih okoljskih sprememb, po sedmih letih od sprejetja in več kot štirinajstih od začetka pogajanj končno začel veljati.

15 LET BREZ ZIDU

V nemški prestolnici so praznovali 15. obletnico padca Berlinskega zidu, simbola razdelitve Nemčije, Evrope in sveta. Nemci se 9. novembra 1989, ko je vzhodnonemški komunistični režim odprl Berlinski zid in sprožil evforijo, ki se je končala s ponovno združitvijo Nemčij 11 mesecev kasneje, spominjajo brez velikih proslav, parad ali ognjemotov. Ob ohranjenem delu zidu v središču Berlina je župan Klaus Wowereit položil venec v spomin na več kot 200 prebivalcev vzhodnega Berlina, ki so jih med 28 let trajajočo razdelitvijo mesta ubili pri poskusu prebega na Zahod. Na dan obletnice se je

z obsodbo končal sodni procesi proti štirim vzhodnonemskim obmejnim stražarjem, ki so bili obtoženi pomoči pri umoru in poskusu umora ljudi, ki so skušali prečkati Berlinski zid ter mejo med NDR in ZRN. Obsojeni so bili Gerhard Henze, Dieter Schuster, Ruediger Heckler in Herbert Stueckler, ki pa jim berlinsko deželno sodišče ni izreklo kazni. Spoznani so bili za krive, ker so bili odgovorni za nastavljanje in vzdrževanje min ter avtomatskega strelnega orožja.

PALESTINEC ARAFAT JE UMRIL

Palestinski voditelj Jaser Arafat, ki je vse svoje življenje posvetil boju za neodvisnost Palestincev in palestinske države, je umrl v vojaški bolnišnici Percy pri Parizu. Zadnje dni bivanja v pariški bolnišnici je bil v komi, točen vzrok smrti pa ni znan. Krsto z Arafatovimi posmrtnimi ostanki so prepeljali v Kairo, kjer so bile uradne pogrebne slovesnosti, še isti dan pa bodo Arafata pokopali v Ramali. Predsednik palestinskega parlamenta Rauhi Fatuh je medtem že prisegel kot začasni palestinski predsednik. Na položaju bo ostal 60 dni, v tem času pa morajo Palestinci pripraviti volitve novega predsednika.

PISALI SMO PRED 50 LETI

RAZSTAVA MILANA VOLOVŠKA

Takšna stvar, kot je Volovškov nastop, bi zaslužila pošten likof! Kajti ta nastop je bil zmagovit. Slovenski človek, ki se mora težko boriti za vsakdanji kruh in mu je življenje poslano samo s tremi rožicami: talentom, voljo in družino, se je v tujini razvil in izkazal kot pomembna umetniška osebnost.

Volovškova razstava je bila eden najbolj osrečujočih novih dogodkov v kulturnem življenju slovenskih izseljencev v letu 1954.

M.M.

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Zaključno predavanje državnopravnega tečaja bo v nedeljo 21. novembra ob pol deveti uri dopoldne na Víctor Martínez 50. Predaval bo g. Marjan Marolt o temi „Kultura in slovenska politika“. Može in fantje, ki se za ta vprašanja zanimajo, iskreno vabljeni.

SLOVENSKI TISK V ARGENTINI

Vestnik, glasilo domobrancev in drugih protikomunističnih borcev. Štev. 9-10. November. Vsebina: Verne duše; Mrtvi čuvaji (Igor); Nikdar več (pesem Jošt); Črni dan za Slovence; Dejanja govore; Pred devetimi leti; Titovci rabijo denar-le kje vzeti (Cek); Skrivači (M. Radoš); Matica mrtvih.

OSEBNE NOVICE

Poroki. V soboto 6. novembra sta se poročila v Lanusu g. Pavel Pučko in gđc. Anica Slemc. Poročil ju je v župni cerkvi Sv. Jožefa Pompejskega g. župnik Janez Hladnik. Za priči sta bila mlademu paru g. g. Pavel Novak in Franc Vilfan. Istega dne sta stopila pred oltar tudi g. Jože Markovič, in gđc. Matilda Avguštin. Mladima paroma ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo in obilno božjega blagoslova.

LANUS

Odbor Olepševalnega društva v Slovenski vasi v Lanusu je organiziral 31. oktobra šahovski turnir na Lovbetu pri Gorsetovih za prvaka Slovenske vasi za leto 1954. Igrali so po načinu izločanja. Odločilno zadnjo igro sta odigrala Lojze Črnak in Stane Kunc. Zmagal je Stane Kunc ter dobil nagrado.

Slovenska skupnost v Lanusu se je odločila, da bo pričela graditi svoj dom. Slovensko javnost naproša, naj jo v tem prizadevanju podpre z nakupom srečk. Žrebanje bo z Državno razredno loterijo za Novo leto 1955. Glavni dobitnik: stavba parcela v izmeri 200 kv. m.

„Škrjanček poje, žvrgoli“... Kako srce razveseli ta pesem nam vesela! In kadarkoli si želiš srce potrto razvedriti, vselej Ti bo zapela plošča če jo zavrtiš, ki jo pri „Gallusu“ dobiš. Urno nuj jo naročiti!

Svobodna Slovenija, št. 44, 11. novembra 1954

OSEBNE NOVICE

Smrt. Umrla je v Rožmanovem domu Štefanija Mikuš roj. Šteblaj (90). Naj počiva v miru!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: 100 pesov neimenovani, Carapachay; 100 pesov, neimenovani, Hurlingham; 50 pesov namesto cvetja na grob pokojni Štefi Mikuš, neimenovani, Castelar. Vsem dobrotnikom Bog povrni!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar
Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Sodelovali so še: Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Marjanka Lenarčič Dobovšek, Pavlina Dobovšek, Jože Martin Rožanec, Ana Marija Hren, Jože Rant, Marija Zurc Čeč.

ESLOVENIA, MI TIERRA

La afirmación del poder

El partido comunista o, mejor dicho, el Frente para la liberación decidió de manera clara expresar públicamente su adhesión a la revolución. Además de obstaculizar a toda costa el accionar de los grupos anticomunistas, iban dando pasos que eran, en mayor o menor medida, legales para fortificar de este modo su posición.

Cabe recordar que en ningún otro lugar de Europa los comunistas hicieron suya la revolución en el transcurso de la guerra. Unieron sus fuerzas a las de los anticomunistas en la lucha armada. Era un obrar muy sui generis, pero, al fin y al cabo, le hacían caso a la Unión Soviética que no quería la revolución. Lo que le interesaba era la derrota de la Alemania nazi, pero no quería quedar mal con los aliados intentando alguna especie de revolución. La única excepción a la regla fue Yugoslavia. La meta principal de Tito y de sus seguidores era llegar al el poder en tiempos de guerra, ya que de otro modo les sería imposible lograrlo.

A principios del año 1943 hicieron presión sobre sus camaradas del Frente para la liberación, los católicos de Kocbek y los miembros liberales de sokol, que estaban convencidos de tomar el mando de los partidos tradicionales después de la guerra. En el pronunciamiento de los Dolomiti todos los miembros del Frente para la liberación aceptaron con su firma el hecho de que los católicos y los liberales no formarían sus propios partidos políticos. Todo el accionar político lo dejaban en manos del partido comunista. De esta manera triste y suicida se pusieron de rodillas frente al partido comunista. De ahí en más el partido comunista pasó a ser también legalmente la única fuerza del Frente para la liberación.

Si bien la Unión Soviética le había aconsejado al partido comunista que dejara en paz al gobierno yugoeslavo que se encontraba en Londres, ya que no quería tener problemas con los aliados, no hubo caso. El partido comunista yugoeslavo eligió su propio camino.

SLOVENCI IN ŠPORT

POZEN OLIMPIJSKI POPRAVEK

Če človek ne ve, pač ne ve. Šele v zadnjem tednu — in to slučajno, - sem opazil novico, da je tudi pri madžarski olimpijski reprezentanci nastopal športnik slovenske krvi. Slovenci v Porabju sicer nimajo tako razvitega in finančno močnega športnega življenja kot rojaki v Italiji ali Avstriji, saj imajo težave že z dresi v dveh nogometnih ekipah in ne premorejo nobene dvorane in drugega urejenega športnega objekta, pohvalijo pa se lahko z rojakom **Krisztianom Parsom**: v Atenah je tekmoval v metu kladiva in to kar uspešno: s 78,73m je zasedel peto mesto. S tem je za eno mesto prehitel Slovenca iz RS Primoža Kozmusa, ki je kladivo zagnal 78,56m daleč (GB).

STOPNIČKA ZA STOPNIČKO

Na novi lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) Brazilija še naprej vodi pred Francijo, na tretje mesto pa je napredovala Argentina, ki je na četrto mesto zrinila Španijo. - Slovenija je napredovala za tri mesta in je zdaj na 40. mestu. Poleg desetouvrščene Italije je od tekmecev Slovenije v kvalifikacijah za SP 2006 bolje uvrščena še Norveška, ki je napredovala na 35. mesto.

DOPING PRI KOLESARJIH?

V italijanskem mestu Este se je začel sodni proces proti 19 ljudem, ki so obtoženi sprejemanja prepovedanih farmacevtskih substanc, s čimer so kršili italijanski antidopingni zakon. Večina obtoženih je kolesarjev, med njimi tudi trije Slovenci, in sicer Martin Hvastija, Uroš Murn in Gorazd Štangelj.

ARGENTINKE — LEVINJE, SLOVENKE - RISINJE

V nemškem Bad Tolzu se je začel kvalifikacijski hokejski turnir za nastop na olimpijskih igrah, kjer v skupini B nastopajo tudi Slovenke. Prvo tekmo so "risinje" visoko izgubile proti Kazahstankam, končni izid je bil namreč 0:17. V drugem so tudi izgubile, vendar „le“ z 1:10 proti Nemkam. Edini zadetek za slovensko vrsto in prvega na tem turnirju je v 52. minuti dosegla Blejka Vesna Ažman.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211

R. Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu

H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpac.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

DARUJTE
V TISKOVNI
SKLAD!

Tuji zdravniki in slovenščina

Poslanska skupina SNS v pisnem poslanskem vprašanju ministru za zdravje Dušanu Kebu opozarja, da se vse pogostejše dogaja, da slovenski bolniki zdravnika iz tujine ne razumejo. Tuji zdravniki namreč ne govorijo slovensko, temveč se „poslužujejo neke mešane slovenskih jezikov“, kar je po mnenju poslanske skupine SNS „popolnoma nesprejemljivo in nedopustno“, so sporočili iz poslanske skupine SNS.

Zaradi neučinkovitega prilagajanja slovenskega zdravstva dejanskim razmeram je prišlo v Slovenijo do velikega pomanjkanja zdravnikov, kar posledično pomeni tudi vprašljivo kakovost in ažurnost njihovega dela.

OBVESTILA

ČETRTEK, 18. novembra:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena in San Martina ob 16. uri v Domu. Tri sanmartinčanke (ge. Mateja Hafner, Katica Kovač in Polona Makek) nam bodo podale svoje vtise o verskem, kulturnem in ekonomskem stanju danes v Sloveniji.

PETEK, 19. novembra:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 20. novembra:

Pri SKA predstavitev pesniške zbirke Toneta Rodeta „Biti“, ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. novembra:

Nedelja Kristusa Kralja in birma.

NEDELJA, 5. decembra:

Prireditev s sveto mašo in kosilom v Rožmanovem zavetišču.

Člansko kosilo v Slovenski vasi.

SOBOTA, 11. decembra:

Veselica narodnih plesov na Slovenski Pristavi.

NEDELJA, 19. decembra:

Srečanje mladcev in mladenk skupaj s starši, na Pristavi, ob 9.30.

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija bo tudi letos organizirala šolsko kolonijo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih. Datum je predviden v začetku januarja. Kolonijo bosta vodila **prof. Karel Groznik** in **Andrejka Puntar** s sodelavci.

Podrobnosti bomo še objavili. Starše vabimo, naj že sedaj predvidevajo vpis svojih otrok v to lepo dejavnost. Število udeležencev bo omejeno. Prijave v društveni pisarni.

Društvo Zedinjena Slovenija

5. decembra vabljeni v

ROŽMANOV DOM

Ob 11.30 sv. maša nato domače kosilo

Pridite!

IŠČEM OSEBO

za varstvo otroka

Javite se na tel.: 155-175-0508

Po vinski poti
v Staro Ljubljano

Na martinovo soboto je podjetje Infos v prestolnici pripravilo prireditev Ljubljanska vinska pot v Stari Ljubljani.

Obiskovalci so se lahko

na poti, ki bo vodila od Knafljevega prehoda čez Tromostovje in naprej po Cankarjevem nabrežju vse do Čevlarskega mostu, ustavljali ob številnih stojnicah z mladim vinom. Pokušino mladega vina je omogočilo 12 gostinskih lokalov iz centra Ljubljane v sodelovanju s preko 25 vinarji slovenskih vinorodnih dežel. Na vsaki stojnici je bilo mogoče poskusiti tudi kulinarične dobrote.

Po vinski poti, ki jo je omogočil Zavod za turizem Ljubljana ob podpori javnega podjetja Ljubljanske tržnice, se je bilo mogoče podati med 10. in 18. uro. Ob 10. uri je bil na Pogacarjevem trgu predotvritveni dogodek, uro pozneje pa na Čevlarskem mostu otvoritev vinske poti, ko so

VODORAVNO: 1. Pri tej priči; 5. v temnem delu dneva; 10. Kmečka zveza; 12. v resnici; 13. pomote; 14. zasilni most; 16. glavno mesto Bosne; 18. nevestino premoženje (množina); 19. Emily Dicksonson; 21. kazalni zaimsek; 22. monarhov sin; 24. uplenitev; 26. povratno-osebni zaimsek; 28. italijanski pozdrav; 29. Jezusova babica; 30. proslava preteklih let; 33. nikalnica; 35. kemični znak za aktinon; 36. hudič; 37. ljubkovalnica za očeta; 38. Abrahamova žena; 40. najnižja šolska ocena (2. sklon množine); 41. rahlo pijan; 43 vidni organ; 45. kemični znak za kalcij; 46. usločen; 47 določena prihodnost.

NAVPIČNO: 2. sto kvadratnih metrov; 3. obžalovanje; 4. bodeč plevel; 5. členonožec, ki plete mreže po kotih; 6. kirurgov posel; 7. običaj; 8. okrog; 9. pogojnik; 10. kupčki zemlje, ki jih narinejo podzemski žužkojedi; 11. povečamo; 13. predlog; 14. pomožni glagol (1. oseba dvojine, prihodnji čas); 15. glavno mesto Koroške; 17. naravno večanje živih bitij; 18. druga stopnja v glasbeni lestvici; 20. zdravilišče v Sloveniji; 23. osebnost v stari zavezi (preživel v kitovem trebuhu); 25. množično prevozno sredstvo; 27. prav tako; 31. Edvard Grieg; 32. Prislov (tako ali tako že ...); 34. grški bog ljubezni; 38. kemični znak za kositer; 39. če; 41. ruska reka; 42. nedoločni člen; 44. predlog za 2. sklon.

JANEZU JANŠI, politiku, ki je s svojim javnim delovanjem dokazal, da je vreden zaupanja, čestitamo za njegovo izvolitev za predsednika vlade RS in mu ob tej priložnosti izražamo upanje in želje, da, kakor je kot strateg odločilno pripomogel k osamosvojitvi Slovenije, tudi kot politik pripelje naš narod v resnično svobodo ter na pot sprave med Slovenci.

Odbor SDS Argentina, člani, prijatelji
in vsi demokratično čuteči Slovenci v Argentini.

Že je v prodaji

Podporni bon (rifa)
Zedinjene Slovenije

Hočete vedeti, kaj boste lahko zadeli?

1. dobitok: dvodnevno potovanje, s prenočiščem in hrano, v Colonia, Uruguay.
2. dobitok: umetniško sliko Andrejke Dolinar
3. dobitok: en dan na estanciji
4. dobitok: Zbornik Zedinjene Slovenije (v trdo vezan)
5. dobitok: Zbornik Zedinjene Slovenije (broširan)
6. dobitok: zastava (na izbiro slovenska ali argentinska)
7. dobitok: enoletna naročnina Svobodne Slovenije
8. dobitok: košara božičnih dobrot
9. dobitok: tri knjige založbe Zedinjene Slovenije (na izbiro)
10. dobitok: ena knjiga založbe Zedinjene Slovenije (na izbiro)

Vsak bon stane samo deset pesov

Pri vseh poverjenikih našega tiska!

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

vabi na predstavitev nove pesniške zbirke

TONETA RODETA
„BITI“

Knjigo bo predstavil prof. Martin Sušnik

Sledijo recitacije

v mali dvorani Slovenske hiše

v soboto, 20. novembra 2004 ob 20. uri

mošt krstili v vino. Nastopili so Pihalni orkester Bežigrad in folklorna skupina Mura Videki iz Dobrovni- ka. Veselo vzdušje se je nadaljevalo ob prigrizkih in zabavi ob harmoniki.

Vina so bila obiskoval- cem na voljo po enotni ceni 150 tolarjev za deciliter, točili pa so jih v pose- bej za to prireditev izbrane kozarce z oznako „Lju- bljanska vinska pot“. Zanje je bilo treba plačati kavcijo v višini 200 tolarjev, ki je bila povrnjena ob vrnitvi kozarca.

PORAVNAJTE
NAROČNINO!

1	2	3	4		5	6	7	8	9		10	11
	12				13						14	
15		16		17						18		
19	20		21			22			23			
24		25		26	27		28				29	
30			31			32			33	34		35
36					37			38			39	
40				41			42			43		44
45			46						47			